

ISSN 2518-1890
DOI 10.35619/ucpmk.51

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Інститут культурології
Національної академії мистецтв України**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Rivne State University of the Humanities
Institute of Culturology
of the National academy of Arts of Ukraine**

**УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА:
МИНУЛЕ, СУЧАСНЕ, ШЛЯХИ РОЗВИТКУ
Науковий збірник**

**UKRAINIAN CULTURE:
THE PAST, MODERN WAYS OF DEVELOPMENT
Scientific journals**

**За загальною редакцією *В.Г. Виткалова*
Editor-in-Chief *V. Vytkalov***

**Засновано у 1995 році
Founded in 1995**

***Випуск 51*
*Issue 51***

**Рівне : РДГУ, 2025
Rivne : Rivne State University in the Humanities, 2025**

Співзасновники: Рівненський державний гуманітарний університет та Інститут культурології Національної академії мистецтв України; видавець: Рівненський державний гуманітарний університет

Наказом Міністерства освіти і науки України (Додаток 4 до наказу Міністерства освіти і науки України 02.07.2020 № 886) збірник входить до категорії «Б» за спеціальностями: В2 – Дизайн; В4 – Образотворче мистецтво; В6 – Перформативні мистецтва (музичне мистецтво; сценічне мистецтво; хореографія); В12 – Культурологія та музеєзнавство. Згідно зі змінами до наказу № 220 від 12.02.2024 р. до збірника додано нові напрями: В2 – дизайн; В14 – організація соціокультурної діяльності.

Друкується за рішенням учених рад РДГУ (протокол № 13 від 22 грудня 2025 р.) та Інституту культурології НАМ України (протокол № 11 від 19 грудня 2025 р.)

Головний редактор:

Головний редактор : **Виткалов Сергій Володимирович** – доктор культурології, професор, професор кафедри івентіндустрій, культурології та музеєзнавства, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна).

Заступник головного редактора: **Muszkiet R.** - prof. UMK profesor uniwersytetu Katedra Kultury Fizycznej Nicolaus Copernicus University, Toruń, експерт Міністерства національної освіти (Республіка Польща).

Редакційна колегія:

Безугла Р. І. – доктор мистецтвознавства, професор, завідувачка кафедри графічного дизайну, Київський національний університет технологій та дизайну (Україна); **Виткалов В. Г.** – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства, Рівненський державний гуманітарний університет, відповідальний секретар (Україна); **Горбань Ю. І.** – кандидат культурології, професор, професор завідувач кафедри інформаційної діяльності та зв'язків з громадськістю, Київський національний університет культури і мистецтв (Україна); **Жукова Н. А.** – доктор культурології, професор, Зеленогурський університет (Республіка Польща); **Гуменюк О. В.** – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри всесвітньої історії, Рівненський державний гуманітарний університет; **Доброчинська В. А.** – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри історії України, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна); **Копієвська О. Р.** – доктор культурології, професор, професор кафедри сценічного мистецтва і культури, Київський національний університет технологій і дизайну (Україна); **Кдирова І. О.** – кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри «Музичне мистецтво естради» КЗ «Академія мистецтв ім. П. Чубинського» Київської міської ради; **Михальчук Р. Ю.** – кандидат історичних наук, доцент, професор кафедри всесвітньої історії, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна); **Прокіпчук В. І.** – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри народно-інструментального виконавства, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна); **Олійник О. М.** – кандидат культурології, доцент, віце-президент з науково-педагогічної роботи Київський національний університет культури і мистецтв (м. Київ); **Совгіра Т. І.** – доктор культурології, професор кафедри, декан факультету івент-менеджменту, фешн і шоу бізнесу Київський національний університет культури і мистецтв (Україна); **Татарнікова А. А.** – доктор мистецтвознавства, доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін, Міжнародний гуманітарний університет (Україна); **Zukow Walery** – Associative professor, Department of Spatial Management and Tourism, Nicolaus Copernicus University in Torun, Torun (Poland); **Фрідріх А. В.** – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри практики англійської мови, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна), (PhD Affiliation: Warsaw University, Poland Indiana University, the USA, nonresidential fellowship, U4U, Invited Scholar), редагування іноземних анотацій (Україна); **Адамоніс Р.** – доктор філософії, професор, Університет Миколаша Ромеріса (Литва); **Skuzia Sylwia** – professor UMK, habilitated doctor, Editor-in-shief of series Sport: Language, Society, Culture, Head of the department of Romance Language Nicolaus Copernicus University in Torun; **Lech Zielinski** – professor, habilitated doctor, Editor-in-shief of the Translation Studies Yearbook. Studies on the theory, practice, and didactics of translation (Rocznik Przekladoslawczy), Editor-in-shief of series Sport: Language, Society, Culture. Head of the Department of German and Japanese and Translation Studies. Nicolaus Copernicus University in Torun.
Шмит М. – професор, Археологічний Музей в Познані (Республіка Польща).

Українська культура : минуле, сучасне, шляхи розвитку : наук. зб. Вип. 51 / упоряд. і наук. ред. В. Г. Виткалов ; редкол.: Безугла Р. І., Виткалов В.Г., Горбань Ю. І. та ін. ; наук.-бібліогр. редагування наукової бібліотеки РДГУ. Рівне : РДГУ, 2025. 627 с.

ISSN 2518-1890

Науково-бібліографічне редагування : наукова бібліотека РДГУ.
Редакційна колегія не завжди поділяє точку зору авторів

Автори зберігають за собою право на авторство роботи без обмежень та передають журналу право першої публікації цієї роботи на умовах ліцензії Creative Commons: Attribution License International CC-BY

Засновник залишає за собою право на дизайн верстки, художнє оформлення та назву журналу.

33000 м. Рівне, вул. Ст. Бандери, 12 тел. 096 541 71 35; sergiy_vsv@ukr.net; <https://zbirnyky.rshu.edu.ua/index.php/ucpnmk>

У збірнику вміщено статті науковців закладів вищої освіти і наукових установ України та далекого зарубіжжя, присвячені розгляду історико-культурологічної проблематики, менеджменту соціокультурної діяльності, музеєзнавства і пам'яткознавства. Певна частина матеріалу висвітлює різнобічні грані теоретико-методологічних проблем української культури. Окремий розділ складають повідомлення, огляди та рецензії.

Для науковців, здобувачів різних освітньо-наукових ступенів та усіх тих, хто цікавиться історико-культурною спадщиною у розмаїтті її виявів.

ISSN 2518-1890

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2025
© Інститут культурології Національної академії мистецтв України, 2025
© автори статей

ПЛАСТИЧНІ МОТИВИ АФРО-ДЖАЗ-ТАНЦЮ У ПОСТАНОВКАХ КОНЦЕРТНИХ ТАНЦЮВАЛЬНИХ НОМЕРІВ

Алла САМОХВАЛОВА – старший викладач кафедри хореографії,
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
<https://orcid.org/0000-0001-9904-2806>
<https://doi.org/10.35619/ucpmk.51.1055>
samohvalova-av@ukr.net

Тетяна ЛОБАН – старший викладач кафедри хореографії,
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
<https://orcid.org/0000-0001-9282-6069>
DOI: <https://yuratanya7@ulr.net>

Стаття присвячена дослідженню особливостей використання хореографічної лексики афроджаз танцю і танцю модерн у сучасних постановках концертних танцювальних номерів. Констатовано, що афро-джаз-танець є органічним синтезом автентичної африканської етнокультури та джазової хореографії і здобув популярність в усьому світі завдяки сценічним виступам, танцювальним майстер-класам та культурним практикам. З'ясовано, що концертні танцювальні номери в лексичі афро-джаз-танцю являють собою сценічний танець, побудований на основі конкретної техніки, що розширена принципами роботи сучасного танцю. Джазові піруети на пліє в цьому стилі поєднано з суто африканським клапінгом, шейком або вільним руками, не оформленими ні в класичні, ні в джазові позиції; акцент робиться на приземлених рухах, поліритмічних патернах та експресивному використанні торса. Виявлено, що в пластичному мотиві основоположними є технічні прийоми, виокремлені з народного танцю та оформлені у техніку, їх сенсове навантаження та природні джерела. Пластичні мотиви сучасних концертних танцювальних номерів афро-джаз-танцю є репрезентантами культурних та духовних аспектів життя, закладених в африканських народних танцях, що виникли внаслідок рефлексії хореографа-постановника і виконавців. Наголошено, що незважаючи на варіативність авторського підходу хореографа до композиції концертного танцювального номеру, спільним для пластичних мотивів афро-джазових постановок є дотримання африканської естетики, основоположними елементами якої є гра та імпровізація, ефебізм, пульсуючий ритм, поліритмія, поліцентричне тіло тощо.

Ключові слова: афро-джаз-танець, танець модерн, пластичні мотиви, концертні танцювальні номери, хореографічна лексика.

Постановка проблеми. Сучасний сценічний танець являє собою унікальний синтез різноманітних стилів та напрямів хореографії, а його видовищність, як один із незмінних ключових елементів, образна змістовність та сенсове наповнення безпосередньо залежать від специфіки пластичного мотиву. У сучасній сценічній хореографії спостерігається тяжіння до використання пластичних мотивів афро-джаз-танцю, що характерно для концертних танцювальних номерів. Спроба осмислення цієї практики з позицій сучасного мистецтвознавства вбачається актуальною і важливою для теорії хореографічного мистецтва.

Мета статті – виявити особливості використання пластичних мотивів афро-джаз-танцю в постановках концертних танцювальних номерів на сучасному етапі розвитку хореографічного мистецтва.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Особливості афро-джаз-танцю розглядають українськими дослідниками в контексті розвитку сучасної хореографії. Так, О. Плахотнюк у публікаціях «Contemporary jazz-dance та його практики в систему хореографічної освіти України» [2] та «Сценічні та побутові форми джаз-танцю» [3] аналізує різновиди джазового танцю і зокрема визначає особливості хореографічної лексики афро джазу. Дослідженню афро-джаз-танцю та природи його популярності в сучасному хореографічному мистецтві присвячено статтю згаданого автора «Проблематика розуміння природи афро-джаз-танцю» [4]. Особливості та рецепції афро-джаз-танцю розглядає Т. Хохлов [6]. Окремі аспекти афро-джаз-танцю, зокрема його походження та основні характерні стилістичні ознаки окреслюють А. Яценко та Л. Баканча в статті «Поєднання джаз-танцю з іншими стилями в хореографії» [7] та ін. Таким чином, найбільш дослідженими питаннями є генеза та стилістичні особливості афро-джаз-танцю, натомість особливості інтегрування його хореографічної лексики в сценічні танцювальні композиції лишаються недостатньо висвітленими.

Виклад матеріалу дослідження. Пластика в широкому розумінні позиціюється як об'ємна виразність людського тіла, що проявляється як у рухах, так і скульптурній виразності поз. Відповідно візуальне сприйняття пластики зумовлено стереоскопічною побудовою органів зору. Танцювальна пластика, як фізичне явище, являє собою складний біомеханічний процес взаємопереміщення частин опорно-рухового апарату танцюриста. Пластичний мотив (інтонація) відтворює мінімальну дискретну

одиницю танцювального мистецтва [1; 27], в яких укорінені джерела образної природи танцювальної лексики. Їх основою є різноманітні реальні життєві рухи, що узагальнюються та загострюються у своїй характерності та зовнішній виразності, а також організуються відповідно до законів ритму і симетрії, орнаментального малюнку танцю, декоративної цілісності.

Джазовий танець має певні характерні риси, що відрізняють його від інших стилістичних напрямів. У ньому велика увага приділяється ізоляції різних частин тіла, їх руху у варіативних ритмічних малюнках (синкоповано і поліритмічно) та в різній якості. Власне, самі рухи при цьому, зазвичай, багатоплоскіні і вимагають збереження балансу при зміщенні центру тяжіння. Окрім того, джаз танець характеризується постійним переміщенням у просторі як горизонтально, так і вертикально. Важливим компонентом виконання рухів є чергування розслаблення та напруги. Дослідники наголошують на тому, що джаз-танець «має африканське фольклорне коріння і є вираженням недоторканої міфологічної свідомості стародавніх народів, які ще не поєднували мистецтво з формально-логічним мисленням. Це мистецтво танцю, формотворчим чинником якого є, зазвичай, прояв «пристрасних бажань» та «тваринних» інстинктів» [5; 47].

Як динамічна структура, джазовий танець у процесі свого розвитку увібрав елементи танцю модерн, класичної та народної хореографії, а також багатьох сучасних напрямів. Дослідники виокремлюють у джазовому танці різноманітні підстили: бродвейський джаз, модерн-джаз, афро-джаз, ліричний джаз та ін. Так, О. Плахотнюк пропонує таку класифікацію джазового танцю: теп-данс, класичний джаз-танець, контемпорарі джаз-танець, шоу-джаз-танець або бродвейський джаз, афро-джаз-танець, джаз-фольк-танець та стріт-джаз-танець [2; 263].

Афро-джазовий танець виник у другій половині 60-х рр. XX ст. у Конго завдяки ініціативі місцевого професійного танцювального колективу, якому вдалося надзвичайно вдало поєднати особливості виконання традиційного африканського народного танцю з сучасними ритмами.

У європейських країнах афро-джаз-танець популяризувався в 1970-ті рр., коли африканські мистецтва, зокрема музика та спів, почали поширюватися за межі чорношкірих громад. За короткий час цей танцювальний стиль еволюціонував і буквально злився з сучасними танцями, породжуючи те, що можна назвати хореографічний ф'южн: з істинно африканської матриці племінних ритмів та пульсів, злиття з європейськими танцями створює ще більш виразний та енергійний танець. Спираючись на культурні традиції африканської діаспори, афро-джазовий танець прославляє багату спадщину та різноманітність африканських танцювальних стилів, водночас наповнюючи їх синкопованими ритмами та плавними рухами, характерними для джазу.

Афро-джаз-танець заснований на стародавніх формулах, фундаментальними компонентами якої є атмосфера та імпровізація. Настрій – понад усе в афро-джазовому танці та становить його основу: це танець, у якому кожен рух набуває різних значень залежно від натхнення та настрою виконавця, перетворюючи виступ танцюриста на своєрідний духовний ритуал. Фактично афро-джазовий танець популяризує свободу самовираження, творчість та індивідуальність. Танцюристи черпають натхнення з широкого спектра африканських танцювальних традицій, включаючи західноафриканські, афро-кубинські, афро-бразильські та карибські танцювальні стилі, включаючи такі рухи як ізоляції, поліритмії та заземлена робота ніг, які є центральними для африканського танцю.

Українські науковці називають серед основних характеристик афро-джаз-танцю такі:

- етнічну афро-пластику; класичні джазові елементи (обертання, перегин в корпусі та характерні стрибки); розпрямлена техніка виконання танцювальних рухів, широкі рухи стегновими суглобами (спрямовані до підлоги) [2; 264];

- «складність віртуозної техніки у своїх ритмічно-динамічних рухах, переміщеннях та використанні різних рівнів виконання (партерна, стрибкові частини) танцювальних па» [4; 43]; «підкреслення й підсилення експресивної ритмічності й чуттєвості, своєрідна імітація танців аборигенів, стилізація африканської танцювальної культури» [4; 43]; використання принципу поліцентрії, поліритмії та виконання рухів ізольовано, а також виконання певних ігрових/гротескних рухів (імітація сил природу, фауни); висока віртуозність виконання, дотримання ритмічності та характерної пластики; інтегрування елементів контемпорарі данс, хіп-хопу, класичного джаз-танцю (джазові повороти, прогини, синкоповані ритмічні рухи, кроки та пробіжки, фіксовані рухи, пози, завмирання та ін.) [4; 43];

- танцювання з розслабленою та вільною спиною і тулубом; можливість виконувати рухи різними частинами тіла з різною швидкістю та розмахом; безпосередній зв'язок та залежність рухів тіла від ритму барабанів; наявність елементів тваринних рухів; енергійне, швидке, ритмічне виконання [7; 369].

Отже, однією з визначальних рис афро-джазового танцю є акцент на розповіді історій та емоційному вираженні. Основні танцювальні техніки, що використовуються в афро-джазі,

включають ізоляцію, скорочення, хвилеподібні рухи та поліритмічну роботу ніг, що характерні як для африканських, так і для джазових танцювальних стилів.

Пластичний мотив є головним носієм хореографічної думки, оскільки в ньому репрезентовано ключові частини динаміки танцювальної композиції, а його утворення відбувається внаслідок процесу злиття графічних мотивів. Носіями графічного мотиву в хореографії загалом та хореографії концертних номерів можуть бути:

- поза виконавця (графіка пози);
- графічна сума поз кількох виконавців, що утворюється внаслідок візуального злиття їх силуетів (об'єднаний силует);
- розташування виконавців, що відображає певний геометричний принцип, наприклад, коло, лінія, півколо, клин, каре, вільна група, шахматка та ін. (ансамблева побудова);
- траєкторія переміщень сценою одного/кількох виконавців (малюнок танцю).

На сучасному етапі розвитку хореографічного мистецтва відбувається стилістичне злиття і наступне розходження в джазових стилях, які різною мірою відчули вплив африканської естетики. Специфіка пластичних мотивів афро-джаз-танцю передбачає аналіз ефемерних якостей танцювального руху в систематичній формі, з метою виявлення африканської естетики.

Африканська естетика – поширений термін, що означає синтез і гібридизацію культур широкого кола народів африканського узбережжя, привезених в Америку в часи работоргівля між 1500 і 1870 роками [11; 43].

Т. Хейланд та Б. Мегіл, узагальнюючи інформацію про африканську естетику, формують десять основоположних елементів: ефебізм, імпровізація, рухомий ритм, поліритмія, поліцентрична тілобудова, оцінка тіла і рівноваги, традиціоналізм, холонокровність, прийняття конфлікту та високоафективне зіставлення [9; 5].

Джазові танцюристи та хореографи універсально відчувають концепцію стосунків з музикою і, таким чином, це найпотужніший спільний ланцюг, що об'єднує форми джазового танцю. Хоча особисті стосунки людини з музикою є важливими для всіх джазових стилів, цінності, що проявляються в кожному стилі, у даному випадку, афро-джаз-танці, різняться. Ставлення людини до музики в різних джазових стилях може варіюватися від грайливої роботи ніг, натхненної ритмічним серцебиттям латиноамериканської музики та довгого-короткого, довго-короткого ритму свінгу, до синкопованих ритмів, що танцюються під тексти пісень у сучасному джазі. Хоча фізичні прояви відрізняються, кожен із цих стилів ототожнює себе з корінням африканської естетики гри та імпровізації. Фактично, саме ця загальна концепція формує решту ідей руху.

Ефебізм уособлює енергію молодості і спосіб взаємодії з самим собою та світом. Ефебічна енергія руху домінує над формою, а відчуття сприймаються як інтенсивні тілесні відчуття, а не як емоції. У пластичному мотиві це репрезентовано як:

- вільні рухи тулуба, що передають вібрацію та чуттєвість (надає афро-джаз-танцю його ефемерну чуттєвість, пробуджує відчуття молодості енергії);
- динаміка ритмічного підйому, необхідна для супротиву гравітації та зображення молодого підходу до життя (пульсація, що існує в гравітації – він виникає коли низхідний відскок або легкий підйом тіла повторюються, задаючи ритм та відчуття, що відображають музичний ритм);
- концепція відчуття ваги, що пов'язує людину з землею (потужний зв'язок танцюриста з гравітацією у вигляді підскакування, кивка головою, махового руху або торкання стегу, розгойдування тіла в гравітації і в поєднанні зі стійким ритмом створює відчуття гравітації, що надає концертному танцювальному номеру необхідного енергетичного ритму).

Ппульсуючий ритм передбачає одночасне збереження ритму та його уповільнення, що надає руху характер свінгу [10; 123]. Він може відчуватися як сплеск енергії і є частиною того, що робить концертний танцювальний номер афро-джаз-танцю таким привабливим для його учасників.

Поліцентричне тіло сприяє тому, що рух починається з кількох центрів, що забезпечує максимальну демократичність частин тіла відносно одна одної [8; 42]. Згинання всього тіла формує позу хижої тварини, що є одним із найбільш поширених образів афро-джаз-танцю. Танцюристи нахиляються до землі, щоб отримати доступ до сили гравітації і використати її для відчуття своєї ваги та прояву ефебізму. Сила ніш і плавна реакція гомілок, колін та стегон на силу гравітації необхідні для існування поліритмів в анатомічній структурі тіла. Все тіло повинно бути в ритмі руху і повністю використовувати вільну динаміку стегон, ребер і плечей.

Висновки. Концертні танцювальні номери в лексичі афро-джаз-танцю являють собою сценічний танець, побудований на основі конкретної техніки, розширенні принципами роботи сучасного танцю. Джазові піруети на пліє в цьому стилі поєднано з суто африканським клаппінгом, шейком або вільним

рухами, не оформленими ані в класичні, ані в джазові позиції; акцент робиться на приземлених рухах, поліритмічних патернах та експресивному використанні торсу. В пластичному мотиві основоположними є технічні прийоми, виокремлені з народного танцю та оформлені у техніку, їх сенсове навантаження та природні джерела. Пластичні мотиви сучасних концертних танцювальних номерів афро-джаз-танцю є репрезентантами культурних та духовних аспектів життя, закладених в африканських народних танцях, що виникли внаслідок рефлексії хореографа-постановника і виконавців. Незважаючи на варіативність авторського підходу хореографа до композиції концертного танцювального номеру, спільним для пластичних мотивів афро-джазових постановок є дотримання африканської естетики, основоположними елементами якої є: гра та імпровізація, ефебізм, пульсуючий ритм, поліритмія, поліцентричне тіло та ін.

Список використаної літератури

1. Печеранський І. П., Базела Д. Д. Вступ до філософії танцю: монографія. Київ : КНУКіМ, 2017. 123 с.
2. Плахотнюк О. Contemporary jazz-dance та його практики в системі хореографічної освіти України. *Львівсько-Ряшівські наукові записи*. 2013. № 1. С. 261-268.
3. Плахотнюк О. Сценічні та побутові форми джаз-танцю. *Вісник ЛНУ ім. Т. Шевченка : зб. наук. пр. Луганськ : ЛНУ ім. Т. Шевченка*, 2013. Серія «мистецтвознавство». Вип. 10. С. 130–139.
4. Плахотнюк О. Проблематика розуміння природи афро-джаз-танцю. *Молодий вчений*. 2018. № 7 (59). С. 40-44.
5. Погребняк М. Сценічний (театральний) джаз-танець: витоки та естетичні особливості. *Молодий вчений*. 2018. № 22. С. 44-49.
6. Хохлов Т. Особливості та рецепції афро-джаз-танцю. *Українське хореографічне мистецтво в контексті світової художньої культури (сучасний поліжанровий дискурс) : колективна монографія / за заг. ред. О. А. Плахотнюка*. Львів : СПОЛОМ, 2020. С. 108-113.
7. Яценко А. А., Баканча Л. А. Поєднання джаз-танцю з іншими стилями в хореографії. *Молодий вчений*. 2020. № 12 (88). С. 368-370.
8. Hatchett F., Gitlin N. Frank Hatchett's Jazz Dance. Champaign, IL: Human Kinetics, 2000. 136 p.
9. Heiland T., Megill B. Africanist Aesthetics, Jazz Dance, and Notation Walk into a Barre. *Journal of Dance Education*. 2018. P. 1-13. DOI: 10.1080/15290824.2018.1422253.
10. Stearns M., Stearns J. Jazz dance: The Story of American Vernacular Dance. New York, NY : Macmillan Publishing Company, 1968. 508 p.
11. Thompson R. F. Aesthetic of the Cool: Afro-Atlantic Art and Music. Penzance, UK : Periscope Publishing, 2011. 240 p.

References

1. Pecheranskyi I. P., Bazela D. D. Vstup do filosofii tantsiu: monohrafiia. Kyiv : KNUKiM, 2017. 123 s.
2. Plakhotniuk O. Contemporary jazz-dance ta yoho praktyky v systemi khoreohrafichnoi osvity Ukrainy. Lvivsko-Ryashivski naukovy zashyty. 2013. № 1. S. 261-268.
3. Plakhotniuk O. Stsenichni ta pobutovi formy dzhaz-tantsiu. Visnyk LNU im. T. Shevchenka : zb. nauk. pr. Luhansk : LNU im. T. Shevchenka, 2013. Serii «mystetstvoznavstvo». Vyp. 10. S. 130–139.
4. Plakhotniuk O. Problematyka rozuminnia pryrody afro-dzhaz-tantsiu. Molodyi vchenyi. 2018. № 7 (59). S. 40-44.
5. Pohrebniak M. Stsenichniy (teatralnyi) dzhaz-tanets: vytyky ta estetychni osoblyvosti. Molodyi vchenyi. 2018. № 22. S. 44-49.
6. Khokhlov T. Osoblyvosti ta retseptsi afro-dzhaz-tantsiu. Ukrainske khoreohrafichne mystetstvo v konteksti svitovoi khudozhnoi kultury (suchasnyi polizhanrovyi dyskurs) : kolektyvna monohrafiia / za zah. red. O. A. Plakhotniuka. Lviv : SPOLOM, 2020. S. 108-113.
7. Yatsenko A. A., Bakancha L. A. Poiednannia dzhaz-tantsiu z inshymy stylamy v khoreohrafi. Molodyi vchenyi. 2020. № 12 (88). S. 368-370.
8. Hatchett F., Gitlin N. Frank Hatchett's Jazz Dance. Champaign, IL: Human Kinetics, 2000. 136 p.
9. Heiland T., Megill V. Africanist Aesthetics, Jazz Dance, and Notation Walk into a Barre. *Journal of Dance Education*. 2018. R. 1-13. DOI: 10.1080/15290824.2018.1422253.
10. Stearns M., Stearns J. Jazz dance: The Story of American Vernacular Dance. New York, NY : Macmillan Publishing Company, 1968. 508 p.
11. Thompson R. F. Aesthetic of the Cool: Afro-Atlantic Art and Music. Penzance, UK : Periscope Publishing, 2011. 240 p.

UDC 477.147.32

PLASTIC MOTIVES OF AFRO-JAZZ DANCE IN THE PRODUCTIONS OF CONCERT DANCE NUMBERS

Alla SAMOKHVALOVA – Senior Lecturer of the Department of Choreography,
Rivne State University for the Humanities, Rivne

Tetyana LOBAN – Senior Lecturer of the Department of Choreography,
Rivne State University for the Humanities, Rivne

The purpose of the article is to identify the features of the use of plastic motifs of Afro-jazz dance in the productions of concert dance numbers at the current stage of the development of choreographic art.

Research methodology. The method of analysis and synthesis, the method of typological analysis, the historical and cultural method, the method of art history analysis and the method of theoretical generalization were applied.

Scientific novelty. The features of the use of choreographic vocabulary of Afro-jazz dance and modern dance in modern productions of concert dance numbers were studied. It was stated that Afro-jazz dance is an organic synthesis of authentic African ethnoculture and jazz choreography and has gained popularity throughout the world thanks to stage performances, dance master classes and cultural practices. It was found that concert dance numbers in the vocabulary of Afro-jazz dance are a stage dance built on the innovation of a specific technique, which is expanded by the principles of modern dance. Jazz pirouettes on plié in this style are combined with purely African clapping, shaking or freehand, not designed in either classical or jazz positions; the emphasis is on down-to-earth movements, polyrhythmic patterns and expressive use of the torso. It has been found that the fundamental technical techniques that were isolated from folk dance and designed into a technique, their semantic load and natural sources are fundamental in the plastic motif. The plastic motifs of modern concert dance numbers of Afro-jazz dance are representatives of the cultural and spiritual aspects of life inherent in African folk dances, which arose as a result of the reflection of the choreographer-director and performers. It is emphasized that despite the variability of the choreographer's authorial approach to the composition of a concert dance number, the common feature of the plastic motifs of Afro-jazz productions is adherence to African aesthetics, the fundamental elements of which are: play and improvisation, eph ebism, pulsating rhythm, polyrhythm, polycentric body, etc.

Practical significance. Certain aspects and conclusions of the study can be used in further scientific development of the issues of using plastic motifs of Afro-jazz dance in stage productions.

Key words: Afro-jazz-dance, modern dance, plastic motifs, concert dance numbers, choreographic vocabulary.

Стаття отримана 03.05.2025

Стаття прийнята 18.06.2025

Стаття опублікована 22.12.2025

ЗМІСТ

ВИТКАЛОВ С.В., ВИТКАЛОВ В.Г. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА ТА ГУМАНІТАРНА СФЕРА У ЧАС ВІЙНИ (замість передмови)	3
--	---

НАПРЯМ «МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО»

Розділ І. ІСТОРИКО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНИ

В КОНТЕКСТІ СВІТОВОГО КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ

ЗІНКІВ І. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ СХОДУ В ДОБУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	7
ГРУШИН Д. КОНТРАБАСИ ГАСПАРА БЕРТОЛОТТІ «ДА САЛО»: НОВИЙ ПОГЛЯД НА ПОХОДЖЕННЯ ІНСТРУМЕНТА	17
СТОВП'ЮК А., ФАБРИКА-ПРОЦЬКА О. ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЦИМБАЛІВ НА БОЙКІВЩИНІ	24
БУРАНИЧ С., ВОДЯНИЙ Б., БЕРМЕС І. ТРАДИЦІЯ МУЗИКУВАННЯ ВЕСІЛЬНИХ КАПЕЛ ЗАХІДНОГО ПОДІЛЛЯ У 1940 – 1960-Х РОКАХ	30
ГІЛЬЧЕНКО П. УКРАЇНСЬКЕ ЕСТРАДНО-ДЖАЗОВЕ ВИКОНАВСТВО ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ В ПЕРСОНАЛІСТИЧНОМУ ВИМІРІ	36
ШИ СІНЬ. ТЕНДЕНЦІЇ МИСТЕЦЬКОЇ СТРАТЕГІЇ САКСОФОНІСТІВ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ПЕКІНСЬКОЇ КОНСЕРВАТОРІЇ	41
СИДОРЕНКО Л. СУТНІСТЬ ТА СПЕЦИФІКА ВІЙСЬКОВОЇ МУЗИКИ ЯК ФАКТОР ДУХОВНОГО СВІТУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ	46
КАРАСЬ Г., ГОЛЕЙ Н. ІДЕНТИФІКАЦІЙНИЙ ТА КОМУНІКАЦІЙНИЙ ВИМІРИ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МИХАЙЛА МІНСЬКОГО	53
ЯЦЕНКО Г. БОГОРОДИЧНІ ПІСНІ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ОТЦІВ-КОМПОЗИТОРІВ МЕЛЕТІЯ ЛОНЧИНІ, ІВАНА ДУЦЬКА, ЙОСИФА КИШАКЕВИЧА : МУЗИЧНО-АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ	61
ПАТИК Р., БОКОТЕЙ М., ШАФРАН М. ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ФОРМОТВОРЕННЯ ХУДОЖНЬОГО СКЛА З ВИКОРИСТАННЯМ 3D-ДРУКУ (НА ПРИКЛАДІ ОП «ХУДОЖНЄ СКЛО» ЛНАМ)	67
ЛИСУН Я. РОЗПИСИ СКЛЕПІНЬ У ТВОРЧОСТІ СТАНІСЛАВА СТРОЇНСЬКОГО : КОМПОЗИЦІЙНІ ТИПИ ТА ТЕХНІКИ	75
ШПИРАЛО-ЗАПОТОЧНА Л. НАЦІОНАЛЬНІ ВИМІРИ ТА ХУДОЖНЬО-ОБРАЗНІ КОНЦЕПЦІЇ ТВОРЧОСТІ ВАСИЛЯ ЛОПАТИ	82
ЗОРКО А., СОЧЕНКО М. ВІД СТУДІЇ ДО МІЖНАРОДНОГО РИНКУ : ВИСТАВКИ ТА АУКЦІОНИ ТВОРІВ ВІКТОРА РОМАНОВИЧА ЄФИМЕНКА	88
КОПИЛОВА Н., САПУНОВА М. ВІЗУАЛЬНІ КОДИ УКРАЇНСЬКИХ МІСТ У ТВОРЧОСТІ СУЧАСНИХ ХУДОЖНИКІВ	93
АНДРУШКО Л. СИМВОЛІКА ЧЕРВОНОГО КОЛЬОРУ У ЖІНОЧИХ ПОРТРЕТАХ ВАН ІДУНА	99
ДМИТРЕНКО Н. ДІМ ХАДЖІ-АГІ БАБОВИЧА : КАРАЇМСЬКА СПАДЩИНА НА ПЕРЕТИНІ ВІЗАНТІЙСЬКОЇ ТА ІСЛАМСЬКОЇ КУЛЬТУР	106
ІВАНОВА-ГОЛОЛОБОВА Д. АНГЛІЙСЬКИЙ НАРОДНИЙ ГЕРОЙ ПАНЧ : МОДЕЛЬ КОНСТАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ	118
КРИПЧУК М., ПЛУТАЛОВ С. ОСЯДЛИЙ І. КІНЕСТЕТИКА АКТОРА : ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТ ТІЛЕСНОГО УСВІДОМЛЕННЯ У СТВОРЕННІ ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ	124

БРАГІНА Т., БРАГІН Ю., ГОНЧАРОВА О. ТЕАТР ЯК ІНСТРУМЕНТ РАДЯНСЬКОЇ КУЛЬТУРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ КЕЙС ХАРКІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ЄВРЕЙСЬКОГО ТЕАТРУ (1925–1934 РР.)	129
ТИТАРЕНКО Я. РЕАЛІЗАЦІЯ РЕЖИСЕРСЬКОГО ЗАДУМУ ВІД СЦЕНІЧНОЇ РЕДАКЦІЇ МІФОПОЕМИ ДО СЦЕНІЧНИХ ЗАСОБІВ ВИРАЗНОСТІ (ВИСТАВА «КАЗКА ПРО МАРУ» ЛЬВІВСЬКОГО ОБЛАСНОГО АКАДЕМІЧНОГО ТЕАТРУ ЛЯЛЬОК, 2025).....	136
БОГАТИРЬОВ В., ОЛЕКСЮК О. МЕТАФОРИЧНІСТЬ СЦЕНОГРАФІЧНИХ ОБРАЗІВ У ВИСТАВАХ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ	141
ЄВДОКІМОВ І., МЕЛЬНИЧУК О. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНЕ ОБґРУНТУВАННЯ ПОСТАНОВКИ ВИСТАВИ «МАКЛЕНА ГРАСА» ЗА П'ЄСОЮ М.КУЛІША	147
БОРЕЙКО Г., СОКІЛ Т. ТРАНСФОРМАЦІЯ ХУДОЖНЬОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ.....	152
ПЕРСАНОВА І. ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ВОКАЛЬНОГО ОБРАЗУ ЯК ЕЛЕМЕНТ АКТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ : ДО ПОСТАНОВКИ ПИТАННЯ	159
ДРАЧ Т. ПОВІТРЯНА АКРОБАТИКА ТА ПІЛОННИЙ СПОРТ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА ТА СПОРТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ.....	164
СТОЛЯРЧУК Н. ГЕНЕЗА КУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК АМЕРИКИ: ЕВОЛЮЦІЯ ТАНЦЮ ВІД ПЕРВІСНИХ РИТУАЛІВ ДО ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКОЇ БАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ	170

Розділ II. ТЕОРЕТИКО-МИСТЕЦЬКІ АСПЕКТИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

СОКОЛОВА А. СИМФОНІЗМ А. БАКСА КРІЗЬ ПРИЗМУ КЕЛЬТСЬКИХ АЛЮЗІЙ	177
КОПЕЛЮК О., СЕДЮК І. ВПЛИВ ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ НА РОЗВИТОК ЄВРОПЕЙСЬКОЇ МУЗИКИ	184
ГАВРИЛЮК С. ІСТОРИЧНО ІНФОРМОВАНЕ ВИКОНАВСТВО ЯК ЧИННИК МУЗИЧНОГО СТИЛЕТВОРЕННЯ	189
ОПАНАСЮК О. ТЕОРІЯ МУЗИЛАНГУ ТА ПРИНЦИП ВОКАЛІЗАЦІЇ У КОНТЕКСТІ ПЕРСПЕКТИВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНЕЗИСУ МУЗИКИ	196
ЖЕЛІЗКО А. МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ПЕРЕКЛАДЕННЯ КЛАВІРНОЇ ТА ОРГАННОЇ ПОЛІФОНІЇ ДЛЯ БАЯНА	204
ТИМОФІЄНКО Б. ВІЗУАЛЬНЕ ПРОГРАМУВАННЯ І ХУДОЖНЄ МИСЛЕННЯ У СУЧАСНОМУ МЕДІА-МИСТЕЦТВІ	211
ОСТРОВЕРХОВА Г. ЕКРАНІЗОВАНЕ МАЙБУТНЄ : ШІ У РЕЦЕПТИВНИХ ПРАКТИКАХ СУЧАСНОГО КІНОМИСТЕЦТВА	218
КАЛІНІЧЕНКО Н. КАВЕР-ВЕРСІЯ ЯК ПОСТМОДЕРНИЙ ФЕНОМЕН МУЗИЧНОЇ РЕІНТЕРПРЕТАЦІЇ	222
КАЗИМИРІВ Х., МАСКОВИЧ Т., СЕРЕДЮК І. ПРОЯВИ МЕДИТАТИВНОСТІ В СУЧАСНОМУ МУЗИЧНОМУ МИСТЕЦТВІ ЯК ЕСТЕТИЧНИЙ ФЕНОМЕН	226
ШЕВЧЕНКО Д. КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ КОНЦЕРТУ ДЛЯ СКРИПКИ І. СТРАВІНСЬКОГО : ВИКОНАВСЬКІ МОДЕЛІ Д. ОЙСТРАХА ТА А.-С. МУТТЕР	233
ЖУНХАН ЖІА. СЮЇТНІСТЬ ЯК ПРОЯВ МОДЕРНІСТИЧНОГО МИСЛЕННЯ. У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ФОРТЕПІАННІЙ МУЗИЦІ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ	238
ЦЗЕН СЯОСЮАНЬ. НАЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА СТИЛІСТИЧНІ ДОМІНАНТИ КАМЕРНОЇ ФОРТЕПІАННОЇ МУЗИКИ КИТАЮ	243

Розділ III. РЕЦЕНЗІЇ, ОГЛЯДИ, ПОВІДОМЛЕННЯ

ГАЛЕЛА Х. ЦЕРКОВНІ КОЛЯДКИ У ВИКОНАННІ РОК-СПІВАЧКИ РУСЛАНИ ЛИЖИЧКО	248
САМОХВАЛОВА А., ЛОБАН Т. ПЛАСТИЧНІ МОТИВИ АФРО-ДЖАЗ-ТАНЦЮ У ПОСТАНОВКАХ	

НАПРЯМ «КУЛЬТУРОЛОГІЯ»**Розділ І. ДИНАМІКА КУЛЬТУРИ. КУЛЬТУРНА ПАМ'ЯТЬ.****КУЛЬТУРА ТА ТРАДИЦІЇ**

ХОЛОДИНСЬКА С. ФРАНЦУЗЬКИЙ АВАНГАРДИЗМ НА ЗЛАМІ ХІХ–ХХ СТОЛІТЬ : КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ КУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ	258
ДЕНИСЮК Ж. КІНО ЯК ЦИФРОВИЙ МЕДІАТЕКСТ : ЗМІНА СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК У ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	266
ДАННИК К. СИМВОЛ У ДІДЖИТАЛ-ЕПОСІ : КУЛЬТУРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ СИМВОЛІВ ПРИКЛАДНА КУЛЬТУРОЛОГІЯ, ДІДЖИТАЛ КУЛЬТУРА	273
ТОРМАХОВА А., АЛЕКСІЄНКО О. ДЖЕРЕЛА ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО АРТ-РИНКУ: ВІД АРХІВІВ ДО ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ	277
ДОВГАНІК О. ФЕНОМЕН ІДЕНТИЧНОСТІ У ПРОЦЕСІ КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ТРІАДИ «МОДЕРН-ПОСТМОДЕРН-МЕТАМОДЕРН».	283
ТРОФИМЧУК А. УКРАЇНСЬКА НАРОДНА КАРТИНА ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	293
СКАЗІН Д. КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФЕНОМЕНА ТІЛЕСНОСТІ В ОПТИЦІ АНТИЧНОСТІ ТА СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	299
КОЧЕРЖУК Д. СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ТА ЦИФРОВІ ПЛАТФОРМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ АДАПТАЦІЇ ТА РЕЦЕПЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ МУЗИКИ 2010–2024 РР	305
ЛУГОВИЙ В. РЕКЛАМА ЯК ЦИФРОВИЙ МІФ : КОНСТРУЮВАННЯ РЕАЛЬНОСТІ ОНЛАЙН	311
ЛЯПЧЕНКО М. СЕМПЛІНГ У ЦИФРОВУ ЕПОХУ : КУЛЬТУРНА ЕВОЛЮЦІЯ, МЕРЕЖЕВІ СПІЛЬНОТИ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ АВТОРСТВА	319
ГЕРАСИМЧУК В. AR-МАРШРУТИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЦИФРОВОЇ КОМЕМОРАЦІЇ	325

Розділ ІІ. ПРОБЛЕМИ І СУПЕРЕЧНОСТІ СУЧАСНОГО**КУЛЬТУРНОГО ПРОЦЕСУ**

КРАВЧЕНКО О. СТРАТЕГІЧНИЙ ДИСОНАНС КУЛЬТУРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ: МІЖ БЕЗПЕКОВИМ ЕСЕНЦІАЛІЗМОМ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ КОНСТРУКТИВІЗМОМ	337
ГОЛОВЕЙ В., ГАВРИЛЮК С., МОСКВИЧ О. ПРІОРИТЕТИ КУЛЬТУРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ : МЕДІА-ІНФОРМАЦІЙНИЙ АСПЕКТ	344
МАСЛІВКОВА І. МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНОЦИДІВ ТА МАСОВИХ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЛЮДЯНОСТІ : КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ В КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	351
ДОБРОЄР Н. КУЛЬТУРНА АДАПТАЦІЯ БІЖЕНЦІВ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ : ВИКЛИКИ ТА РЕСУРСИ	358
СІВЕРС В. КУЛЬТУРНІ ПРАКТИКИ ЯК ЗАСІБ ПОЗИЦІОНУВАННЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	364
ПОЛТАВСЬКА Ю. РЕСТИТУЦІЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ: ВИКЛИКИ, НЕОБХІДНІСТЬ І МОЖЛИВОСТІ	369
ГОРБАНЬ Ю., ОЛІЙНИК О., СЕМИКРАС В. ІНФОРМАЦІЙНО-ПРАВОВА КУЛЬТУРА ЯК ІНТЕГРАТИВНА КОМПЕТЕНЦІЯ СУЧАСНОГО УЧАСНИКА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	374

БОГУЦЬКИЙ А. ВІЗУАЛЬНИЙ ПРОСТІР ВІЙНИ: РАДЯНСЬКА ЕСТЕТИКА В КОМП'ЮТЕРНІЙ ГРІ АТОМІС HEART: НОСТАЛЬГІЯ ЧИ ПРОПАГАНДА?	380
ХЛИБОСОЛОВ І. ДИСКУРС НАЦІОНАЛЬНОГО КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ В АКАДЕМІЧНОМУ ЛАНДШАФТІ	387
МОРГУН А. АНАЛІТИКО-СИНТЕНТИЧНА ОБРОБКА ІНФОРМАЦІЇ В АСПЕКТІ КУЛЬТУРОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	394
МОГИЛЕВСЬКА Н., ДАРОВАНЕЦЬ О., КИРИЧЕНКО А. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПРОЄКТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	399
МЕЛІХОВ В. ДІМ ЯК СКЛАДОВА КУЛЬТУРНОЇ ПАМ'ЯТІ В СУЧАСНІЙ ХОРЕОГРАФІЇ ПІД ЧАС ВІЙНИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ	407

Розділ III. КУЛЬТУРА ТА СУСПІЛЬСТВО.

КУЛЬТУРА ПРОФЕСІЙНИХ СФЕР ДІЯЛЬНОСТІ

ПЕЧЕРАНСЬКИЙ І. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ І МАГІЯ В ЦИФРОВІЙ ЕКОСИСТЕМІ : ПОСТАНОВКА ПИТАННЯ	413
КОПІЄВСЬКА О. ЕВРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АРЕТИЧНОГО ПОВОРОТУ	419
БОРІНШТЕЙН Є., АТАМАНЮК З. ЛІСЕЄНКО О. ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК СТРАТЕГІЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	426
ВОРОНОВА В. ЩАСТЯ УКРАЇНЦІВ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	434
ПЕЧКАР С. МАГІЯ ЯК КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН : ОСНОВНІ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ОСМИСЛЕННЯ.....	441
АВДЄЄВ О. ТРАНСФОРМАЦІЯ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ НАРАТИВІВ В УКРАЇНСЬКОМУ СТЕНДАПІ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРЧОСТІ НАСТІ ЗУХВАЛОЇ, АНТОНА ТИМОШЕНКА, ВАСІ БАЙДАКА ТА СЕРГІЯ ЛІПКА)	446
ДАЦЬ І. ЕВОЛЮЦІЙНІ АСПЕКТИ ЗРУШЕННЯ ВУЗІВСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ У ЦАРИНІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ В КЕРІВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ РЕКТОРІВ ОЛЕГА ТИМОШЕНКА ТА РОСТИСЛАВА ПИЛИПЧУКА	452
ОЗОРОВИЧ В. ФІКСАЦІЯ ТА ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ ГУЦУЛЬСЬКОЇ ГОВІРКИ В КНИГОВИДАННЯХ, АУДІОКНИГАХ ТА СУЧАСНОМУ МЕДІАПРОСТОРИ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРОЛОГІЇ	460

НАПРЯМ «ДИЗАЙН»

Розділ I. ДИЗАЙН ЯК КУЛЬТУРНА ПРАКТИКА

ПРОКОПЧУК І., КОНТОРОВСЬКИЙ Ю., ПРОКОПЕНКО В. СЕМІОТИКА І КОГНІТИВНІ МЕХАНІЗМИ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ВІЗУАЛЬНОГО ОБРАЗУ В ДИЗАЙНІ ТА МИСТЕЦТВІ.....	464
ІВАНІК І., КОЛОСНІЧЕНКО О. ПЛАСТИКА ТАНЦЮ ЯК ФОРМОТВОРЧИЙ ЧИННИК У ДИЗАЙНІ ТРЕНУВАЛЬНОГО ЖІНОЧОГО КОСТЮМА ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКОЇ ПРОГРАМИ	473
БЕЗУГЛА А., СЛІВІНСЬКА А. ЕКЛЕКТИКА В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ ЖИТЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ	482
ПОЛИЩУК О., СТРИЛЬЧУК К. КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПОШУК У ДИЗАЙН-ПРОЕКТУВАННІ КОМІКСУ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ	489
ЄЖОВА О., МОСІЙЧУК П., ГОЛУБЧЕНКО В. ДИЗАЙН ВІЗУАЛЬНОЇ АЙДЕНТИКИ У СТВОРЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БАРУ	495
СКЛЯРЕНКО Н., ТКАЧУК Я., РОМАНЮК О. СТИЛІСТИКА ТА СИМВОЛІКА ОБРАЗІВ КАРТ ТАРО В КОНТЕКСТІ ТЕНДЕНЦІЙ СУЧАСНОЇ ВІЗУАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ	500

БОРИСОВ В., БОРИСОВА В. ШРИФТ ЯК ЗАСІБ СТВОРЕННЯ АВТЕНТИЧНОГО ВІЗУАЛЬНОГО ОБРАЗУ	508
ВЕРГУНОВА Н. ВЕРГУНОВ С., КУХАР М. ВИМІРИ ЗАСТОСУВАННЯ ІМЕРСИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ	515
ДУДКА Р. КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА У ТРАНСФОРМАЦІЇ : АНАЛОГОВІ ТА ВІРТУАЛЬНІ МЕДІА	521
ЄНЧЕВ М. КІНЕТИЧНА ТИПОГРАФІЯ ЯК РІЗНОВИД МОУШН-ДИЗАЙНУ: СПЕЦИФІКА СТВОРЕННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ВПЛИВУ В МЕДІА	530
БРАЙЛО І. КОНЦЕПЦІЯ «QUIET LUXURY» В СУЧАСНОМУ ДИЗАЙНІ ЗАЧІСКИ	535
ТУЛЬЧИНСЬКА С. ТЕМАТИЧНА FASHION-ЗЙОМКА ЯК ЗАСІБ КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНОГО НАРАТИВУ В СУЧАСНОМУ ДИЗАЙНІ ОДЯГУ	542

НАПРЯМ «МУЗЕЄЗНАВСТВО. ПАМ'ЯТКОЗНАВСТВО»

Розділ І. МУЗЕЄЗНАВСТВО. ПАМ'ЯТКОЗНАВСТВО

КАПІТАН Л., ТОВТИН Я. РОЛЬ МУЗЕЇВ ТА КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В ЦИФРОВУ ЕПОХУ	548
САВЧАНЧИК А., ВИТКАЛОВ В. АДАПТАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ МУЗЕЙНИХ ІНСТИТУЦІЙ ДО КРИЗОВИХ УМОВ ВОЄННОГО ЧАСУ	555
БОНДРАЧУК В. ІСТОРИКО-КРАЄЗНАВЧІ ДОСЛІДЖЕННЯ СВЯЩЕНИКА АПОЛЛОНІЯ СЕНДУЛЬСЬКОГО	561
ОВЧАРЕНКО Т., СЕНЧЕНКО А. ЕТНІЧНІ МУЗЕЇ ЯК ЦЕНТР ДУХОВНОЇ СПАДЩИНИ БОЛГАР (УКРАЇНО-БОЛГАРСЬКИЙ ДІАЛОГ)	572

НАПРЯМ «МЕНЕДЖМЕНТ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»

Розділ І. МЕНЕДЖМЕНТ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В СТРУКТУРІ КУЛЬТУРИ

ПЕТИНОВА О., ДИЛЯН А. РЕКЛАМНИЙ МЕНЕДЖЕР У СТРАТЕГІЧНОМУ РОЗВИТКУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ УСТАНОВИ ТА ПРЕЗЕНТАЦІЇ ПРОЄКТІВ	580
ТРЕНБАЧ І., ВИТКАЛОВ С. ІНСТИТУЦІЙНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ІННОВАЦІЇ У МЕНЕДЖМЕНТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ	588
ОСАУЛА В. ШІ-ТРЕНДИ В СУЧАСНІ РЕКЛАМІ : ВІД ТЕХНОЛОГІЇ ДО ІНСТРУМЕНТУ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВПЛИВУ	594
ДОСКІЧ Л. ІНСТРУМЕНТИ ЦИФРОВОЇ РЕПУТАЦІЇ У СФЕРІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	599
ЩЕРБАК Ю. ТРАНСФОРМАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ДОКУМЕНТАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГУРТКОВОЇ РОБОТИ В ЦЕНТРАХ КУЛЬТУРНИХ ПОСЛУГ	604
БОГДАНОВИЧ А., АННІЧЕВ О. КУЛЬТУРНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У ТЕАТРІ : МІЖ ТВОРЧІСТЮ ТА СТРАТЕГІЄЮ	610